

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/120/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010065
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724010065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Andreja Matušovica v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn.: 3T/11/2024 zo dňa 19. 05. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. 12. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn.: 3T/11/2024 zo dňa 19. 05. 2025 celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom
D. XXX, E. F.

u z n á v a v i n n ý m , že

dňa 23.10.2022 v čase približne 17:45 hod. v obci D. na záhrade za rodinným domom s popisným číslom XXX G. napadol H. I., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že potom ako prišiel k nemu držiac v ruke tyč o dĺžke približne 110 cm a kričiac slová, aby odtiaľ odišiel, tyčou ho udrel do oblasti krížov a nôh, najmenej 5-krát, po čom mu H. I. tyč z rúk vytrhol a zahodil, čím mu týmto konaním spôsobil ľahké zranenia v podobe viacpočetných pomliaždenín mäkkých častí oboch dolných končatín s podliatinami a pomliaždenie driekovej krajiny chrbtice, s dobou liečenia v trvaní najmenej 10 dní, bez zanechania trvalých následkov,

t e d a

inému úmyselne ublíži na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. f), § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 160 (stošesťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému H. I., nar. XX. XX.XXXX v D., trvale bytom D. XXX, E. F. spôsobenú škodu vo výške 1 090 eur (slovom: tisícdeväťdesiat eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému J. K. L., M. N. N. L. I. X, XXX XX O., P.: XX XXX XXX spôsobenú škodu vo výške 291,93 eur (slovom: dvestodevätidesiatjeden eur a deväťdesiattri eurocentov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený H. I., nar. XX. XX.XXXX v D., trvale bytom D. XXX, E. F. so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn.: 3T/11/2024 zo dňa 19. 05. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 23.10.2022 v čase približne 17:45 hod. v obci D. na záhrade za rodinným domom s popisným číslom XXX fyzicky napadol H. I., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že potom ako prišiel k nemu držiac v ruke dutú železnú tyč o dĺžke približne 110 cm a kričiac slová, aby H. I., nar. XX.XX.XXXX odtiaľ odišiel, ho začal touto tyčou udierať do oblasti krížov a nôh, v počte 5 až 6 krát, po čom mu H. I., nar. XX.XX.XXXX tyč z rúk vytrhol a zahodil, čím týmto konaním spôsobil H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Q. XXX podľa znaleckého posudku ľahké zranenia v podobe viacpočetných pomliaždenín mäkkých častí oboch dolných končatín s podliatinami a pomliaždenie driekovej krajiny chrbtice, s dobou liečenia zranení a práceneschopnosťou v trvaní 10 až 14 dní, bez zanechania trvalých následkov.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 353 ods. 2 Trestného poriadku a s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. f), § 56 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 200 eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní jeden mesiac. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému H. I. spôsobenú škodu vo výške 1 090 eur a L. J. K. L., M. spôsobenú škodu vo výške 291,93 eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol poškodený H. I. so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázaný civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným krajskému súdu dňa 10. 12. 2025.

V odôvodnení podaného odvolania uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne nesprávny. Poukázal na stav dôkaznej núdze. Dôkazy, ktoré boli obžalobou obstarané a na súde vykonané nepreukazujú vinu u obžalovaného v rozsahu nevyhnutnom pre vydanie odsudzujúceho rozsudku. Spravodlivým meritórnym rozhodnutím je rozhodnutie podľa zásady pri pochybnostiach v prospech obvineného. Zodpovednosť za dokázanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu nesie prokurátor. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý v Náleze II.ÚS 305/2022 zo dňa 21. 09. 2022 uviedol, že k doplneniu dokazovania zo strany súdu by malo dochádzať len ojedinele a v nevyhnutných prípadoch, kde by konajúci súd nemal zneužívať dôkaznú aktivitu v prospech niektorej zo strán. V tejto súvislosti poukázal na aktivitu súdu pri obstaraní dôkazu, a to vydanie CD nosiča značky J. s obsahom zvukového záznamu telefonického hovoru na linku 155 dňa 23.10. 2022 v čase od 23:34 hod. z telefónneho čísla poškodeného. Túto aktivitu namietá z hľadiska následného jednostranného vyhodnotenia takto zabezpečeného dôkazu súdom v neprospech obžalovaného. Z predmetného hovoru vyplýva, že poškodený oznámil napadnutie susedom údermi železnou tyčou, avšak skutočnosť, že tento hovor bol realizovaný až v čase 23:34, pričom ku skutku malo dôjsť v čase približne 17:45 hod., tak touto skutočnosťou sa súd už nezaoberal. Poukázal na pochybnosti v otázke možnosti

vzniku zranení, pričom v znaleckom posudku sa konštatuje, že utrpené zranenia u poškodeného mohli vzniknúť aktívnym konaním inej osoby, ale nemožno vylúčiť vznik zranení ani pri opakovanom páde, keďže neboli zhotovené ani fotografie týchto podliatin, je prakticky nemožné určiť ich presný mechanizmus, ako aj termín vzniku, čo len podľa obžalovaného umocňuje pochybnosť, prečo sa poškodený domáhal ošetrovania cestou RZP s tak značným časovým odstupom. Poukázal na odôvodnenie okresného súdu týkajúceho sa vzniku zranení pri opakovanom páde, kedy okresný súd uviedol, že táto skutočnosť nebola nikým spomenutá a vychádzal z konštatovania respektíve úvahy, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by oblečenie poškodeného vykazovalo znaky poškodenia po nejakom páde, čo obžalovaný považuje za špekulatívne domnienky. Obhajoba pripúšťa vznik zranení po incidente s obžalovaným alebo dokonca už pred samotným incidentom s obžalovaným, keďže čas vzniku zranení je neurčitý a nemožno brať ako relevantné pre vydanie odsudzujúceho rozsudku laické vyjadrenie príslušníkov E. L., že tieto zranenia neboli staré. Nie je jednoznačne preukázané ako k týmto zraneniam došlo, kedy k nim došlo a prípadne kto poškodenému tieto zranenia spôsobil. Namietol, že okresný súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu znaleckým dokazovaním čo do hodnovernosti výpovede poškodeného. Poukázal na to, že útočný predmet nebol zaistený a pokiaľ ide o tento domnelý útočný predmet, tak tento poškodený postupne účelovo upresňoval v snahe preukázať svoje tvrdenie o kovovej tyči. Za uvedeným účelom uviedol, že túto kovovú tyč mal odhodiť smerom k prístrešku a pri dopade zacvendžala ako narazila do plechu na prístrešku, čo je však významné, túto skutočnosť poškodený prvotne zasahujúcim policajtom neuviedol. Podľa súdom zabezpečeného dôkazu to uviedol na linke 155, čím jej existencia podľa súdu má byť týmto nepochybná. Záverom navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 18. 11. 2025.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa konalo za účasti prokurátora krajskej prokuratúry, náhradnej obhajkyne a poškodeného H. I.. Obhajca obžalovaného sa z účasti na verejnom zasadnutí spočiatku ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, z ktorého dôvodu bola obžalovanému ustanovená náhradná obhajkyňa H. K. A.. Zvolený obhajca H. N. R. N. napokon na verejné zasadnutie dostavil s meškáním, a to až v čase vyhlasovania rozhodnutia v tejto veci. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom o termíne bol riadne a včas upovedomený a požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Splnomocnenec L. J. K. L., M. N. na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, o jeho termíne bol riadne a včas upovedomený. Krajský súd na základe uvedeného vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného a splnomocnenca poškodeného.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, dôvodný a správny vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodený H. I. na verejnom zasadnutí uviedol, že obžalovaný mu škodu ešte neuhradil.

Náhradná obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a preto navrhla, aby krajský súd rozsudok zrušil a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konšatoval prípustnosť odvolania obžalovaného a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby ktoré neboli odvolaním vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu ako aj napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že dňa 02. 02. 2024 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen pod sp.zn.: 2Pv/37/23/6611 obžalobu na obvineného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., poškodeného H. I., svedkov A. B. S., T. B., U. H. a O. N., oboznámením znaleckých posudkov ako aj listinných dôkazov a správ o osobe obžalovaného.

Krajský súd preskúmaním napadnutého rozsudku a spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd pri svojom rozhodnutí porušil ustanovenie Trestného zákona, a to vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku.

Vina obžalovaného bola preukázaná vykonaným dokazovaním, najmä výsluchom poškodeného I., ktorý vypovedal, že ho obžalovaný najprv udrel do chrbta, do oblasti drieku a potom do ľavej nohy dvakrát a do pravej nohy trikrát. Vzhľadom k tomu, že sa jeho stav zhoršoval postupne a okolo 20:00 hod. ho veľmi začala bolieť pravá noha v oblasti kolena a potom aj ľavá, tak si zavolał záchranku. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodený utrpel viacpočetné pomliaždenia mäkkých častí oboch dolných končatín s podliatinami a pomliaždenie driekovej krajiny chrbtice, pričom tieto zranenia mohol utrpieť 23. 10. 2022. Zranenie mohlo vzniknúť aktívnym konaním inej osoby, ale nemožno vylúčiť ani vznik zranení pri opakovanom páde. K tomuto krajský súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o páde, prípadne opakovaných pádoch poškodeného. Poškodený od počiatku tvrdil, že ho napadol obžalovaný a krajský súd nemal žiadny dôvod poškodenému v tomto smere neveriť. Navyše skutočnosti o napadnutí uviedol aj policajtom hneď v úvode po ich príchode na adresu. Uvedené skutočnosti korešpondujú aj s lekárskou správou zo dňa 23. 10. 2022, kedy došlo k skutku.

K námietkam obžalovaného ohľadne časového odstupu, krajský súd uvádza, že tento nie je natoľko dlhý (niekoľko hodín), že by odôvodňoval pochybnosti ohľadne vzniku zranení. Poškodený rozumne vysvetlil, že záchranku volal až vtedy, keď sa jeho bolesti dolných končatín po útoku obžalovaným zhoršili.

Rovnako neobstojí námietka obžalovaného ohľadne aktivity súdu pri dokazovaní. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 11 prvej vety Trestného poriadku súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí. Vzhľadom na skutočnosť, že Trestný poriadok upravuje kontradiktórnosť konania pred súdom, ktorého podstatou je skutočnosť, že aktivita pri dokazovaní je v súdnom konaní na stranách, treba zabezpečiť, aby mohol do dokazovania iniciatívne zasiahnuť aj súd, a to aj prostredníctvom dôkazov, ktoré strany nenavrhlí.

Okresný súd však pochybil, keď prevzal právnu kvalifikáciu skutku z obžaloby. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by obžalovaný napadol poškodeného z dôvodu jeho vyššieho veku. Táto skutočnosť nevyplýva ani zo skutkovej vety obžaloby.

Podľa § 139 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 (chránená osoba) sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. V zmysle vyššie citovaného § 139 ods. 2 Trestného zákona teda možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len ak páchatel vedel, že poškodená je osobou vyššieho veku a ak túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke pod číslom 117/2014).

Ďalším pochybením okresného súdu bola skutočnosť, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že tyč, ktorou obžalovaný poškodeného udieral, bola železná. Poškodený vypovedal, že podľa zvuku mu to tak pripadalo. Uvedená tyč sa nenašla a nebola ani zaistená pre potreby trestného konania. Napriek tomu okresný súd na základe vykonaného dokazovania skutkovú vetu primerane neupravil a túto prevzal celú bez akejkoľvek zmeny z obžaloby.

Na základe uvedeného potom krajský súd zmiernil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a primerane upravil skutkovú vetu aj vypustením časti týkajúcej sa materiálu tyče, pri zachovaní totožnosti skutku.

Vo vzťahu k druhu uloženého trestu (peňažný trest) dospel krajský súd k rovnakému záveru ako okresný súd a mal za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdom trestaný ani priestupkovo postihnutý je postačujúce uloženie peňažného trestu. U obžalovaného krajský súd

vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. f) Trestného zákona, že skutok spáchal verejne, a to pred ďalšími viac ako dvomi súčasne prítomnými osobami.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Krajský súd však vzhľadom na zmiernenie právnej kvalifikácie znížil výmeru peňažného trestu na najnižšiu možnú 160 eur aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný je poberateľom starobného dôchodku vo výške 494,20 eur, pričom zobral do úvahy aj povinnosť obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu poškodeným, k čomu ho zaviazal. Tu krajský súd dopĺňa, že obžalovaný si môže podať žiadosť o zaplatenie peňažného trestu v splátkach a ak to odôvodňuje výška uloženého peňažného trestu a osobné a majetkové pomery obžalovaného, môže súd rozhodnúť, že sa peňažný trest zaplatí v mesačných splátkach, pričom súčasne určí ich výšku a lehotu v dĺžke najviac jeden rok od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku, do ktorej musí byť peňažný trest zaplatený.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, musel opätovne rozhodnúť aj o náhrade škody, pričom o tejto rozhodol rovnako ako okresný súd tak, že zaviazal obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu poškodenej J. K. L. v súlade s vyčíslením škody v sume 291,93 eur, o ktorej nemal pochybnosti a vo vzťahu k poškodenému I. zaviazal obžalovaného zaplatiť mu škodu titulom bolestného vo výške 1 090 eur podľa znaleckého posudku. Poškodený I. si na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 5 000 eur z dôvodu, že pôjde na liečenie, stále má problémy s nohou aj s kolenom lebo má posunuté jabĺčko. Krajský súd odkázal poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces, keďže ďalšie dokazovanie o tejto časti uplatneného nároku by presiahlo potreby trestného konania.

Na základe uvedeného krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a rozhodol vo veci sám.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.